

ALBINA

Revista săptăminală a asezămintelor culturale

ANUL 58 Seria II-a Nr. 381 | 8 pagini 15 bani | Miercuri 13 aprilie 1955

Oameni ai muncii din agricultură!
In intrecerea în cinstea zilei de 1 Mai
folosiți fiecare oră bună de lucru
în câmp, aplicați metode agrotehnice
înaintate, pentru succesul lucrărilor
agricole de primăvară, pentru o re-
coltă bogată la toate culturile!

Un prețios ajutor pentru obținerea de recolte mari

Din comuna Severinești, raionul T. Severin, din numeroase comune ale raionului Iași, ca și din alte părți ale țării, ne sosesc vești că bătălia însămînțării porumbului a început. Țăranii muncitori au pornit să răspundă cu cinste sarcinii trasate de partid și guvern de a da țării, de pe fiecare ogor însămînțat cu porumb, recolte de cel puțin 2.000 kg. boabe la hectar.

Un rol de seamă în însuflețirea muncitorilor de pe ogoare pentru însămînțatul porumbului după metode înaintate într-un timp scurt, în condițiile cele mai bune, îl are în perioada aceasta munca cultural-artistică. Dacă și se întâmplă să-i pomenești de porumb oricărui țăran muncitor din comuna Munteni, raionul Birlad, nu se poate să nu-ți vorbească și el deindată și cu mândrie de porumbul semănat în cuiburi așezate în pătrat, pe lotul experimental organizat de colectivul căminului cultural.

Semănatul porumbului după această metodă îi interesează pe toți țăranii muncitori. Cu deosebită atenție au urmărit țăranii muncitori din comuna Deveselu, raionul Caracal, demonstrația făcută cu marcatorul în fața căminului cultural, de inginerul agronom Maria Dincă. Cei de față au înțeles astfel cum se construiește și se minuieste marcatorul și de ce semănatul porumbului în cuiburi așezate în pătrat aduce sporuri mari de recoltă.

Căminul cultural poate ajuta foarte mult ca fruntașii agriculturii să împărtășească experiența lor cit mai multor oameni dornici de a cunoaște metodele agrotehnice înaintate. Așa, de pildă, la căminele culturale și colțurile roșii din comunele Găuriciu și Piatra, din raionul Zimnicea, au avut loc consfătuiri la care fruntași ai recoltelor bogate de porumb și alte culturi au împărtășit din experiența lor sutelor de participanți.

După o zi de muncă spornică, la căminul cultural, la club, casa de citit sau colțul roșu se string pe inserat prietenii cărții, ai scenei. Echipele de teatru, brigăzile artistice de agitație, se străduiesc să se prezinte bine la concurs. Cu cit repertoriul va fi mai legat de problemele cele mai arzătoare ale satului, cu atât echipele și brigăzile își vor îndeplini mai temeinic menirea.

La căminele culturale se pot organiza șezători la care programul să fie legat de cultivarea porumbului. E bine să se organizeze seri culturale cu jocuri însoțite de strigături, ghicitori și cintece, ca și poezii localizate, în care să se vorbească de bunele rezultate obținute în cultura acestei plante prin comunele respective. De asemenea, să fie ajutați să vadă cit au de păgubit cei ce mai muncesc încă după metode învechite, dăunătoare.

Sprîjinind lupta pentru obținerea unor recolte mari de porumb, vom contribui în largă măsură la îmbunătățirea traiului celor ce muncesc, la întărirea economică a patriei noastre.

Să grăbim ritmul însămînțărilor!

Comunicatul Ministerului Agriculturii și Silviculturii

Din informațiile primite din țară reiese că starea timpului s-a îmbunătățit și lucrările agricole se pot executa aproape peste tot.

Este necesar să se folosească la maximum toate mijloacele de lucru existente ca: tractoare, agregate de lucru, mașini de semănat, atelaje aflate în gospodăria agricolă de stat, gospodăria agricole colective, întovărășiri agricole și gospodării agricole individuale.

Să se intensifice la maximum însă nînțatul grîului de primăvară, al orzului, ovăzului, mazărei, florii-soarelui, lucernei și celorlalte culturi din epoca I, precum și cele din prima etapă a epocii a II-a, deoarece condițiunile sînt favorabile pentru obținerea unei recolte bune în toate regiunile țării.

Orice zi de întîrziere aduce pierderi în producție.

Să depunem toate eforturile pentru realizarea la timp a însămînțărilor!

Colectiviștii din Scorțaru Vechi, raionul Brăila, și-au sporit avutul obștesc cumpărîndu-și de curînd un autocamion de toată frumusețea din sumele de bani rezultate de pe urma contractărilor de vite prin cooperativă.

Pe ogoarele comunei Ada Marinescu

Antrenați în întrecere în cinstea zilei de 1 Mai țăranii muncitori din comuna Ada Marinescu au terminat în întregime semănatul orzului, ovăzului, florii soarelui și inului. Primii care au isprăvit de semănat aceste culturi au fost țăranii muncitori Iacob Grădinaru, Luca Gheorghe

ÎN ÎNTRECERE, PE OGOARE

și Grigore Mititelu. Acum, rii însămînțărilor din epoca II-a
Marinescu, regiunea Galați, se dă bătălia termină-

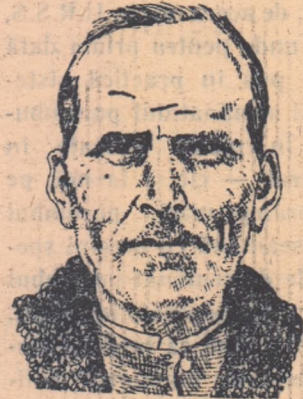
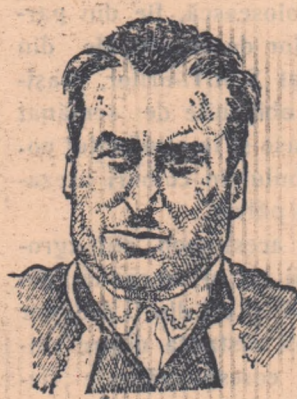
S. Strutinschi
corespondent

O comună fruntașă

Zile de-a rîndul a plouat neconținut. Munca la cîmp s-a întrerupt. „O să înțirziem cu semănatul...” spuneau cu necaz țăranii muncitori din comuna Tinca, regiunea Oradea... Dar, într-o bună zi ploaia s-a oprit. Cerul s-a limpezit. La îndemnul deputaților, țăranii muncitori n-au mai așteptat să se zvînte în întregime pămîntul, ci au pornit la semănat chiar pe parcele mai mici. Sute de plugari grăbeau munca pe ogoare. Cele 38 grupe de

ajutor reciproc, formate din 154 țărani muncitori, au contribuit mult la bușul mers al lucrărilor. Muncind cu hărnicie țăranii muncitori din Tinca nu numai că au terminat în scurtă vreme însămînțările din prima epocă, dar au semănat mai mult de 30 la sută din culturile din epoca a doua. Totodată ei au grăpat 365 hectare culturi de toamnă și 368 hectare pășune. Azi comuna Tinca este fruntașă în muncile agricole de primăvară.

Fruntași ai comunei Traian-Sat, regiunea Galați

Intovărășii Stețian R. Voinea și Petre Cerviș au fost în primele rînduri la muncile pentru însămînțări pe tarlaua întovărășirii. Urmînd exemplul lor, întovărășii din Traian-Sat au muncit cu multă însuflețire, terminînd însămînțatul orzului, ovăzului și mazărei doar în ci-

teva zile.

Țăranul muncitor Tănase Bocăneală a cules anul trecut 2.200 kg. porumb boabe la hectar pentru că a respectat în bună măsură regulile agrotehnice. În primăvara aceasta el a fost printre primii care a semănat orzul și ovăzul.

Cum putem face semănatul porumbului în cuiburi așezate în pătrat cu semănătorile obișnuite de cereale

Recomandări din partea Ministerului Agriculturii și Silviculturii

Ridicarea producției agricole este în momentul de față o problemă de mare însemnătate pentru dezvoltarea economiei noastre naționale. Un loc principal în rezolvarea acestei probleme îl ocupă cultura porumbului.

Dintre factorii care contribuie la sporirea producției de porumb la hectar, o mare însemnătate o au metodele folosite la însămînțarea lui. Știința agrotehnică și practica agricolă înaintată a dovedit că cea mai bună metodă de însămînțare a porumbului este semănatul în cuiburi așezate în pătrat, care dă cele mai mari sporuri de producție.

După cum se știe, semănatul porumbului în cuiburi așezate în pătrat se poate face cu semănători speciale de semănat în cuiburi, cu ajutorul mașinilor de mină sau cu sapa. În acest din urmă caz, mai întâi trebuie să marcăm terenul în forme pătrate, cu marcatoare.

Semănatul porumbului în cuiburi așezate în pătrat cu ajutorul marcatoarelor și semănătoarelor de mină sau cu sapa se poate apli-

ca și cu succes și cu ușurință în gospodăriile care au suprafețe mici. Pe suprafețe mari, cum au gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole, semănatul cu mașina manuală sau cu sapa, după ce terenul a fost dinaintea marcat, nu s-a extins prea mult din cauză că este destul de greoi și costisitor; de aceea atît în U.R.S.S. — unde pentru prima dată s-a pus în practică sistemul semănatului porumbului în cuiburi așezate în pătrat — cit și la noi, pe suprafețe mari, porumbul se seamănă cu mașini speciale de semănat porumbul în cuiburi așezate în pătrat. Dat fiind că încă nu dispunem de un număr suficient de asemenea mașini speciale, unele gospodării de stat și stațiuni experimentale au căutat să realizeze semănatul porumbului în cuiburi așezate în pătrat, cu mașinile obișnuite de semănat păioase. Astfel, la Stațiunea experien-

În clișeu: (stînga). Linile drepte reprezintă rîndurile de porumb iar cele întrerupte reprezintă rîndurile semămate ou păioase; (dreapta). Cultura de porumb după ce s-a făcut buchetajul.

tală Studina din regiunea Craiova s-a semănat anul trecut porumbul cu semănătoarea obișnuită în rînduri drepte, avînd între ele distanța de 70 cm. (recomandată pentru soiul românesc de Studina). Cînd porumbul s-a făcut de prășit, s-a reglat cultivatorul așa cum se reglează pentru prășitul normal între rînduri de porumb semămate la intervale de 70 cm. Cu acest cultivator astfel reglat, tras de un tractor I.A.R., care a fost condus de un tractorist experimentat, s-a trecut la cultivarea porumbului pe direcția perpendiculară (de-a curmezișul) rîndurilor de porumb. Datorită iscusinței tractoristului, care a condus tractorul pe linia perfect dreaptă de-a curmezișul rîndurilor de porumb, cea mai mare parte din porumbul ajuns la creșterea bună de rărît a fost tăiat, rămînînd destule fire de porumb în formă de buchete așezate în pătrat, care, apoi, au fost rărîte cu ușurință. S-a lăsat numărul normal de fire la cuib (1—2 fire la cuib), continuîndu-se apoi

este necesar pentru ca să realizăm o desime mai mare a firelor de porumb pe rînd). Cu semănătoarea astfel pregătită se trece la semănatul porumbului în rînduri, străduindu-ne ca rîndurile să fie drepte. În dată ce se termină de semănat o suprafață (tarla) dată, se lasă tuburile semănătorii cu intervalul neschimbat (ca și la porumb) și se reglează semănătoarea astfel ca să se poată însămînța cu ea 6—7 kg. de orz, ovăz sau secară la hectar. Se pune apoi sămînța în coșul semănătorii și se face semănatul de-a curmezișul rîndurilor de porumb. Pînă cînd porumbul se face bun de prășit, cereala semănată de-a curmezișul rîndurilor de porumb va răsări și va indica precis intervalele printre care se va putea trece cu ușurință fie cu cultivatorul tras de tractor, fie cu prășitoarea trasă de animale, făcînd astfel un buchetaj perfect și fără pericolul de a tăia firele de porumb care trebuie să rămînă în lan. După ce mai întâi se face prășitul printre rîndurile de orz, ovăz sau secară, se trece la executarea prășitului printre rîndurile de porumb de-a curmezișul primei prășite. În felul acesta firele de porumb vor avea o astfel de așezare în lan ca și aceea obținută prin semănatul în cuiburi așezate în pătrat cu mașini speciale sau prin marcarea terenului. Dacă unele fire de păioase vor rămîne în cuiburile de porumb, ele vor fi smulse odată cu rărîrea porumbului la cuib, cînd se va lăsa numărul necesar de 1—2 fire și totodată se vor distruge buruienile aflate în cuib. Pierderea de sămînță de porumb, ovăz, orz sau secară cauzată de acest sistem de semănat este foarte mică față de sporul de producție ce se poate obține prin semănatul în cuiburi așezate în pătrat, care ne dă posibilitatea să facem prășitul mecanic la timp și cu economie de brațe de muncă, folosînd atît cultivatoarele acționate de tractor, cit și prășitoarele. Recomandăm ca toate gospodăriile agricole de stat și stațiunile de mașini și tractoare să ia măsuri de aplicare a acestui fel de însămînțare a porumbului și florii soarelui la toate gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole, care nu dispun de semănători speciale.

Această metodă se poate folosi și de către gospodăriile individuale care au terenuri cu lățime corespunzătoare.

Brigada din Vălișoara prezintă un nou program

Un nod de băiat apare pe scenă. Sala răsună de aplauze. Solomon Vornic, căci despre el este vorba, prezentatorul brigăzii artistice de agitație înfățișează unul din programele prezentate de brigada artistică de agitație din satul Vălișoara, raionul Caransebeș.

Multe și minunate numere cuprinde și de astădată programul prezentat de brigadă. Amintim numai despre unele din ele.

Vălișoara este așezată pe un delușor. Prezentatorul ține să amintească — și pe bună dreptate — că:

„Acest sat e ridicat
Și dacă-l privești la propriu
Și de-l iei la figurat”.

Prezentatorul vrea să spună de fapt că oamenii din sat au azi cunoștințe mult mai bogate ca în trecut, sînt mai luminați. În sat vin zeci de ziare și reviste, iar biblioteca este înzestrată cu cele mai noi broșuri agrotehnice, pe care țărani muncitori le cercetează cu atenție și învață chipul nou în care să-și lucreze pămîntul și să-și îngrijească vitele. Așa cum spune prezentatorul, vălișorenii

Le citesc, le talmăcesc,
Și după ele muncesc.

Versurile cuprind mult adevăr. Vălișorenii își muncesc pămîntul așa cum au învățat din cuprinsul cărților, ziarelor și revistelor venite în sat. Satul aflîndu-se la poale de munte, s-ar părea că vremea ploioasă și răcoroasă i-a ținut în loc pe gospodarii din Vălișoara. Credeți că pe o asemenea vreme vălișoreanul nu poate și n-are ce lucra? Atunci ar fi păcat de toate cele învățate! Prin livezi și prin ogrăzi, pomii — și sînt tare mulți prin partea locului — au fost curățaiți. Pe ogoare s-au transportat sute de care cu gunoi. Nu s-a putut porni plugul, dar colții grapei au scormonit semă-

năturile de toamnă. „Cintecul frunțașilor” executat de Anderca Ion, unul din soliștii brigăzii, răsplătește hărnicia deosebită a unor țărani muncitori ca Spunei Rusalin zis Birsa, Anderca Gheorghe Rădețchi, Andrei Ilie Lațcu.

Lucrul făcut la vreme este o treabă de căpetenie în agricultură. Vălișorenii i-au înțeles însemnătatea. Dar ei prețuiesc cu osebire și metodele noi de lucrare a pămîntului. Într-unul din numerele programului, brigada artistică de agitație popularizează metoda semănatului în cuiburi așezate în pătrat la porumb și cartofi. Lăudînd străduințele directorului căminului cultural, Doanca Ștefan și ale țaranului muncitor Oprea Silvestru în construirea marcatorului, prin versuri bine încheiate, sînt îndemnați de tînărul Lungocea Ion ca să semene porumb și cartofi după metoda cuiburilor așezate în pătrat, cit mai multi țărani muncitori.

Programul brigăzii cuprinde poezii, cîntece, strigături, monoloage care biciuiesc delăsarea, munca după obiceiuri bătrînești, pe care o mai practică și unii țărani din Vălișoara. Monologul „Nehotăritul” introdus de cîrînd în programul brigăzii, este mult gustat de țărani muncitori din sat. Critica brigăzii i-a ajutat lui Costelici Ianoș să se lase de unele obiceiuri care nu-i aduceau decît pagube.

„Griu frumos, lînă și miere,
Tot ce inima îți cere
Vei găsi în Vălișoara”

glăsuiesc versurile dintr-un monolog spus de tînărul Blidaru Ion, dacă toți țărani muncitori din sat vor lucra pămîntul și-și vor îngriji vitele după cum îi învață știința. Prin munca lor, vălișorenii dovedesc că vor să traducă în fapte îndemnul brigăzii lor.

Anton Vasilescu

Brigada artistică de agitație a casei de cultură din comuna Moldova Nouă, regiunea Timișoara, pregătindu-și programul.

Un exemplu bun

De câteva zile, prin părțile Dejului, sosise primăvara. Soarele puternic topise pe alocuri zăpada de pe ogoare. Deputatul Moldovan Ion, din comuna Răzbuneni își făcu o mică socoteală și văzu că în circumscripția sa sînt și săteni care n-au atelaje sau vite de jug.

— Aceștia — își zise Moldovan — nu vor putea să iasă la însămînțat decît tîrziu, după ce vor isprăvi ceilalți lucrările. Și nese-mănatul la vreme aduce după sine pierderi de re-

coltă și deci scăderea producției medii la hectar pe comună. Atunci, Moldovan Ion împreună cu Borz Ovidiu, tehnicianul agronom, hotărîră să înființeze în satul Răzbuneni grupe de ajutorare reciprocă.

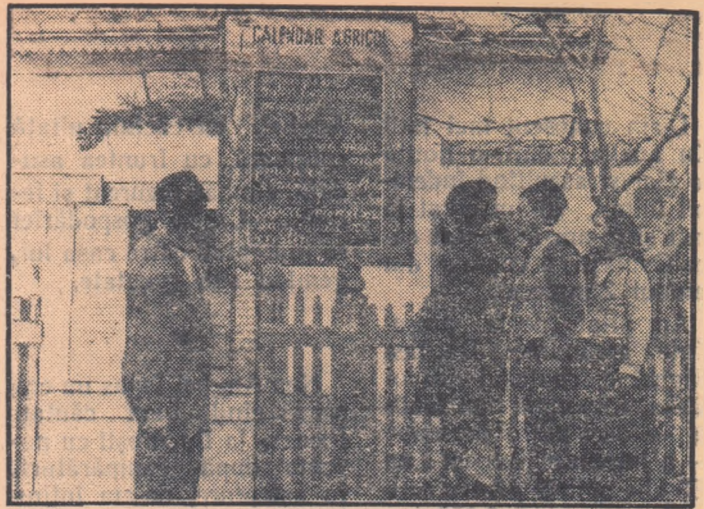
Cînd au auzit hotărîrea tehnicianului și a deputatului, sătenii au fost tare bucuroși. Cei mai inimoși dintre ei, 15 la număr, s-au și unit într-o grupă de ajutorare reciprocă, avînd 17 vite și 8 atelaje.

...Era pe la mijlocul lunii martie cînd într-o diminea-

ță, pe ulița mare a satului Răzbuneni, un grup de săteni minau spre cîmp vitele înhămate la pluguri și semănători. Vioși au fost și la munca cîmpului, căci pînă seara ogoarele lui Pop Luca și ale lui Cetenaș Pompei au și fost arate. Ba chiar au și însămînțat vreo 30 ari cu floarea soarelui.

Seara, cînd s-au reîntors în sat, după ce și-au dus vitele și uneltele acasă, s-au întîlnit la deputatul lor, Moldovan Ion. S-au sfătuit între ei și au hotărît ca a doua zi să meargă să muncească pe ogoarele lui Cetenaș Simion și ale lui Racolța Andrei. Că s-au ținut de cuvînt nu începe nici o îndoială. Și astfel, numai în câteva zile, toți membrii grupe de ajutorare reciprocă au fost primii din comună care au terminat de arat ogoarele și de însămînțat culturile din epoca întîia.

A trecut o bucată de vreme de atunci. Urmînd exemplul consătenilor lor, zeci de țărani s-au unit în alte patru grupe de ajutorare reciprocă, conduse de gospodari harnici ca Mureșan Gherasim, Săbătuș Vasile, Mocanu Iulian și Codreanu Ion. Și roadele muncii lor comune și organizate au început să se arate. Satul Răzbuneni e fruntaș în muncile agricole pe întreaga comună Maia, iar comuna e printre fruntașele raionului Dej.

Experiența anilor trecuți le-a dovedit țăranilor muncitori din comuna Chietriș, raionul Bacău, că ascultînd sfatul tehnicienilor, își sporesc mult roadele muncii. De aceea, ei și-au făcut obiceiul de a cerceta cu luare aminte „Calendarul agricol”, care cuprinde concret ce munci trebuie făcute în 7 zile.

Fotografia de față a fost luată cînd „Calendarul agricol” arăta ce vor face chietrișenii în săptămîna de la 21—28 martie.

Două recolte pe an

În primăvara anului trecut, moș Stoica Tudorache din Ciușlea-Focșani, a muncit altfel pămîntul decît a apucat din vremurile vechi. Și strădania lui a avut izbîndă. De pe o suprafață de 15 ari a cules două recolte: una de orz și alta de varză.

Primăvara devreme, moș Tudorache a băgat sub brazdă, pe vreo 15 ari din grădina de zarzavat, 10 căruțe de gunoi. Apoi a însămînțat orz. La treieris a obținut 260 kg. orz, ceea ce înseamnă cam aproape 1.800 kg. la hectar. Numai decît după seceris, moș Tudorache a arat ogorul și a mai adăugat puțin bălegar.

A răsădit apoi varza. A prășit-o de cîte ori a fost nevoie și a presărat printre rînduri mranită. Toamna, a recoltat mai mult de 10.000 kg. varză. Ar veni cam 67.000 kg. varză la hectar.

Iar acum, moș Stoica Tudorache se pregătește pentru a repeta metoda din anul trecut. Dar nu numai moș Stoica Tudorache se pregătește să aplice noua metodă, ci și alți vecini ai săi, ca Nicolae Tofăleanu și alții. Sînt hotărîți să obțină și ei două recolte pe an.

I. Vasile
și V. Iordache
corespondenți

Chibzuință de bun gospodar

În anul trecut, Danciu Gheorghe, țăran muncitor din comuna Rupea, raionul Rupea, a adus acasă multe care pline cu bucate. Pămîntul său, lucrat cu pricepere și după reguli agrotehnice, a rodit din belșug. Și ca orice gospodar harnic, el și-a chibzuit bine recolta. A predat omul cotele pe anul 1954, apoi și-a oprit cît îi trebuie pentru consumul familiei sale. O parte din porumb, orz, ovăz și cartofi o folosește pentru hrana vitelor și a porcilor. O parte a valorificat-o prin cooperativă. Și zilele trecute, socotind că mai are surplus de produse, s-a hotărît să-și predea în întregime cotele planificate pe anul 1955. „Dacă am, de ce să nu-mi îndeplinesc mai devreme această datorie patriotică către stat”. Așa a spus el, predînd la baza de recepție 77 kg. porumb, 209 kg. orz și 330 kg. cartofi. S-a întors acasă mîndru. Primește chitanța nr. 1 pe raion la predarea cotelor pe anul 1955.

Tîrnăvoi Teofil
corespondent

Una din principalele plante agricole asupra căreia trebuie să ne îndreptăm atenția, așa cum a reieșit și la consfătuirea frunțașilor din agricultură, este cartoful. El este un aliment prețios care se poate consuma în tot timpul anului, asigură materia primă pentru industrie și constituie totodată o hrană foarte bună pentru vacile de lapte și pentru porci. Pe lângă aceste foloase, fiind o plantă prășitoare, lasă terenul afînat, curat de buruieni și bogat în substanțe hrănitoare, fapt care face ca după el să reușească foarte bine toate cerealele.

Cum se pregătește pămîntul

Terenurile arate adînc de cu toamnă, în primele zile de primăvară, cînd pămîntul s-a zvîntat, se grăpează imediat pentru a păstra umezeala în pămînt. În cazul că nu s-a făcut arătura de toamnă, acum de îndată ce se poate intra cu plugul pe ogor se face o arătură la 18—20 cm. adîncime și se grăpează în aceeași zi. Pînă la plantarea cartofilor se mai face încă una sau două lucrări cu cultivatorul, pentru a distruge buruienile. Apoi, ori de cîte ori pămîntul prinde scoarță, se grăpează. Primăvara, odată cu pregătirea terenului sau la plantarea cartofilor, cînd nu s-a îngrășat pămîntul din toamnă, se dau oite 300—500 grame bălegar la fiecare cuiub sau cîte 150—200 kg. azotat de amoniu, 150—200 kg. sare potasică, 500—800 kg. cenușă, la hectar, etc.

Alegerea și pregătirea cartofilor

Pentru fiecare regiune trebuie să alegem soiurile care s-au dovedit că se adaptează cel mai bine. În regiunile de munte soiurile semitirzii și tirzii dau producții mari,

Cum putem obține recolte mari de cartofi

pe cît timp la șes soiurile timpurii sînt cele mai potrivite. O grijă deosebită trebuie să avem și pentru alegerea cartofilor destinați însămînțării. Cartofii pentru sămînță trebuie să aibă mărimea unui ou de găină, cu greutate de 50—70 grame fiecare și să fie sănătoși. Apoi după alegerea lor trebuie ne-

poate să se facă manual sau cu mașini speciale. Metoda sovietică de plantare în cuiuburi așezate în pătrat dă cele mai bune rezultate. Avantajul cel mai mare pe care ni-l oferă această metodă este faptul că se poate executa prășitul mecanic. Prășitul se face în două direcții, iar în jurul plantelor se completează

numai într-o direcție, la distanță de 50 cm. între rînduri dacă se pune un tubercul la cuiub și la 70 cm. dacă se pun doi tuberculi. Apoi se ară cu plugul de-a curmezișul urmelor lăsate de marcător. Cartofii se plantează în brazdă în dreptul liniilor marcate la fiecare a treia brazdă trasă de plug. Se mai poate executa plantatul și cu hîrlețul pe terenul dinainte marcat în lung și lat.

Lucrările de îngrijire

Pînă la răsărirea plantelor de cartofi se aplică 2—3 grăpări, după nevoie, cu grape cu dinți scurți. După răsărire se prășește printre rînduri cu prășitoarea mecanică, pentru a nu permite formarea scoarței sau creșterea buruienilor. În tot timpul verii se cere să se dea patru prașile. O dată cu prașila I-a și a II-a se face și îngrășarea suplimentară cu gunoi de grajd bine putrezit, cenușă sau cu îngrășăminte de fabrică, după sfatul agronomului.

Pe lângă regulile arătate mai sus, există încă multe altele care aduc sporuri mari de recoltă ca: irigarea cartofilor, plantarea de vară a cartofilor iarovizați, obținerea a două recolte de cartofi pe an, etc.

Aplicînd regulile și metodele înaintate de muncă, pe care le-am prezentat mai sus, în țara noastră s-au obținut recolte mari de cartofi. Astfel, țăranul muncitor D. Amarandei din comuna Dolhești, raionul Fălci-ceni, a obținut 44.000 kg. cartofi la hectar. Acest exemplu, ca și multe altele, dovedesc din plin că avem posibilități mari de sporire a producției la această cultură, dacă aplicăm cu chibzuință metodele noi de muncă.

Ing. DINU ȘTEFAN

părat să le verificăm puterea de încolțire.

Cînd și cum se face plantarea

Putem începe plantarea cartofilor de îndată ce temperatura solului a atins 5 grade în regiunile secetoase (sudice), iar în regiunile muntoase 7 grade. În regiunile de șes se plantează la adîncimea de 12—15 cm., iar în regiunile de munte la 8—12 cm. Plantatul cartofilor

cu sapa. Astfel, se ușurează munca, se economisesc bnote de muncă, iar prășitul se execută mai repede și la timp. Ca urmare a acestei metode, se obțin sporuri de recoltă foarte mari și se reduce mult prețul de cost. Plantatul cartofilor în cuiuburi așezate în pătrat se poate face cu mașina importată din U.R.S.S., de tip SKG-4, iar în lipsa acesteia se poate executa astfel: se trasează rînduri cu ajutorul marcătorului

Un colectivist fruntaș

L-am cunoscut mai întâi din auzite, dintr-o notiță de ziar și ascultând îndemnul inimii, m-am urcat în tren și m-am îndreptat către Conțești, o comună din raionul Zimnicea.

Am aflat de la președinte amănunte. Da, nea Anghel e fruntașul gospodăriei. Impună cu familia — deci patru persoane — a împlinit într-un an 885 zile-muncă pentru care i se cuveneau: 2.852 kg. grâu, 4.425 kg. porumb, 265 kg. orz și tot atita mazăre, 398 kg. floarea soarelui, 40 kg. fasole, 203 kg. ceapă, 53 kg. usturoi, 11.500 kg. lână, 221 kg. cartofi, 9.500 kg. bumbac fire, 159 metri pânzetură, 8.950 kg. sodă caustică și 13.275 lei... Nu pomenim aici miile de kilograme de furaje pentru animalele de pe lângă casa dumisale, pentru că și-așa înșirarea este lungă...

Mi-a părut rău că n-am fost de față la împărțirea veniturilor, astă-toamnă... M-am mulțumit cu ceea ce mi-au povestit oamenii, și bineînțeles, nea Anghel...

Dumnealui a fost cel dintâi chemat la cântar... A ieșit la vedere un om ca la cincizeci de ani. Cam uscățiv... Cam adus de spate, așa cum arată țărani la acea vîrstă — începutul bătrîneții. Își ținea căciula subțioară și vîntul de toamnă îi zburlea părul cărunt din jurul cheliei. Președintele i-a numărat banii în palma lată și grea. Apoi, pășind legănat, nea Anghel s-a îndreptat către magazii. Acolo așteptau carele, virfuite cu saci. Îndată după asta, flăcăii pocniră din harapnice deschizînd drum prin mulțime. Adunarea bătu din palme îndelung. Inconjurat de familie și prieteni, nea

Anghel, cu căciula uitată subțioară, cu fruntea asudată, zîmbea încurcat și fericit... Carele gospodăriei se îndreptau către casa lui, gemînd sub greutate.

Nea Anghel Ispas nu era acasă cînd l-am căutat. Plecase la București cu nevasta după cumpărături. În așteptare, ne-am întins la vorbă cu căsenii și ne-a găsit sporovăind nevoie mare, despre mobilă, despre radio, despre măsurile chinezești care-și așteaptă cumpărătorii. Nora lui nea Anghel îi dăduse ghes la plecarea tînărului său soț:

— De la Romarta să-mi cumperi. Auzi, Petre?

— Bine... De-acolo-ți cumpăr.

Cît ce-a sosit bătrînul, s-a umplut casa de larmă. Au ieșit la iveală cumpărăturile. Mai întîi bicicleta pentru Petre. Apoi baterii pentru radio; apoi jachete de catifea pentru fată și noră... Apoi vase de gătit. Baticuri de mătase... Dulciuri felurite... Și o mulțime de nimicuri trebuincioase casei.

— Tată, tată — îngăimă nora — ați cheltuit o groază de parale...

— Nu purta grijă. Nu trebuie cheltuiți oarecum? Ia, ce bine-ți șade cu jacheta! Pune-ți baticul și vîră-ți nasul în oglindă... După aia fă bine, umple masa cu ce ai mai bun, ca să-l ospătăm pe dumnealui. Nu l-ai cinstit cu nimic? Hai, Lenușo, umbli fuga-fuguța că ni s-au încrucișat ochii de foame...

— În drum spre București — povestea nea Anghel — l-am auzit pe unul zicînd: „La colectiv, frați-

lor, trăiesc bine numai comunistii. Ei ajung brigadierii, președinți — draculacu. Ei împart bunătățile; ceilalți rabdă!” Cînd am auzit una ca asta...

Nea Anghel își puse mîinile în șold și luă înfățișare aprigă.

— Cînd am auzit una ca asta m-am vîrit între oamenii aceia... Poftim, eu nu-s membru de partid. N-am fost nici măcar țărăn sărac. Am dus la gospodărie patru hectare de pămînt bun, vite și unelte. Vreți să aflați ce cîștiguri am? Poftim... dacă nu credeți, veniți în Conțești și întrebați de mine, Anghel Ispas. Sînt colectivist din 1950, de la înființarea gospodăriei noastre. Cine ești dumneata care împrăștii minciuni printre oameni?

L-am văzut pe om că strîmbă din nas. L-am auzit bîlbîindu-se:

— De... Zic și eu ce-am auzit...

— Mai întîi alege vorbele și apoi dă-le drumul. În gospodărie numai leneșii păgubesc. Leneșii și uneltele dușmanilor. Oamenii cinstiți trăiesc bine. Eu, de pildă, trăiesc de zece ori mai bine ca înainte. Nu-mi spune dumneata mie — și nea Anghel se bătu cu palma în piept — cum e la colectiv... Mai bine întreabă-mă: unde ți-ai dobîndit liniștea și bunăstarea? Și-ți răspund: în colectiv, mîi omule, în colectiv.

— Nea Anghel, curat așa vorbă am auzit și de la alți colectivști, cînd am umblat prin Ardeal.

— Păi, cum? Spunem adevărul. Asta-i dragostea noastră față de colectiv.

A doua zi l-am întîlnit iar pe nea Anghel. De data asta în curtea gospodăriei. Burnița și sufla vînt, vînt rece. Dar în acea suflare se simțea totuși primăvara... Nea Anghel presăra nisip pe lângă fîntîna de unde se adăpau vitele.

— Uite, era noroi mare pe aici, — își justifică dînsul acțiunea.

Știam de la președinte că în acea zi, colectivștii nu aveau treabă pe la gospodărie. Dar nea Anghel era prezent. „Așa-i dînsul, îmi spuse președintele. Parcă-i bolnav cînd nu vine la gospodărie. Își găsește mereu ceva de lucru. Zice: la o avere ca a noastră, în orice clipă este ceva de făcut. Tare de treabă, tare cumsecade colectivist“.

M-am uitat la nea Anghel Ispas cu alți ochi. Dumnealui, neluînd vremea rea în seamă, așternea mai departe nisip, îl bătea cu lopata și făcea șanțulețe de scurgere... Gospodăria ca în ograda dumisale. Și mi-am explicat pentru ce se bucură de cîntec de a fi fruntaș al gospodăriei colective.

DUMITRU MIRCEA

Opere închinare tineretului de la sate

Pictura „Portretul unei țărănci” de Panteli Stanciu — distinsă cu Premiul I la concursul cultural internațional „Viața tineretului de la sate“.

In cinstea întîlnirii internaționale a tineretului sătesc, care a avut loc la Viena între 9-15 decembrie 1954, revista „Tineretul lumii” a organizat un concurs cultural internațional cu subiectul „Viața tineretului de la sate“.

S-au primit peste 1.600 lucrări, alise în urna concursurilor naționale, din 28 de țări printre care s-au aflat: India, Polonia, Senegal, Japonia, Canada, Indonezia, Anglia, România, Ecuador, Finlanda, Siria, Danemarca, Kenya, Egipt și alte state.

Un juriu internațional a acordat 28 de premii și numeroase mențiuni pentru artă folclorică, pictură, grafică, fotografie, literatură și muzică.

Printre lucrările premiate se află tabloul în ulei „Portretul unei țărănci”, al pictorului român Panteli

Stanciu, distins cu premiul I. Operă de o adevărată măiestrie artistică, această lucrare prezintă chipul luminos al unei țărănci îmbrăcată în portul național: pe fața feței se citește parcă întreaga bucurie a vieții libere pe care o trăiește astăzi tineretul patriei noastre!

Un alt artist din R.P.R., Aurel Preoțescu, a primit în cadrul acestui concurs premiul II la artă folclorică, pentru un baston încrustat, executat de oameni cu multă grijă și atenție.

Aceste premii internaționale, obținute de artiștii noștri, dovedesc cît de prețuite sînt lucrările de artă care se inspiră din viața poporului, din folclor. În același timp distincțiile sînt o dovadă a valorii realizărilor culturale ale poporului nostru.

Servita

de MIHU DRAGOMIR

In jurul mesei albe, trei țărani,
Pietroase sînt obrazele, de ani.
Și-au pus căciulile pe-un colț, deoparte.
Citește unul tare dintr-o carte.
Apoi vorbesc, agale, in-de-ei.
Sînt președinți de colectiv tustrei.
Grăiește unul, cu mustața stancă:
„Eu zic să facem virament, la bancă!”
Și ceilalți aprobă. Se vorbește
despre prăsila care prisosește,
de S.M.T., de norme, de legume,
și paza pe armane cită-i, cum e.
Miroase-n casă a dughii trecute.
Se-aud cuvinte ieri necunoscute.
Sînt trei țărani. Intîiu-a fost rindaș,
celălalt văcar, al treilea pâlmaș,
Și mă gîndesc: limbuții din New York
cred că acești țărani din drum se-ntorc?

Grigărituri

Mustăcioara-abia îți crește
Și tot lucră bătrînește.
Eu cărunț sînt mîi nepoate
Dară, lucru după carte.

Măi leliță, lelișoară,
Hai pe cîmp că-i primăvară
Și om trage brazde, mîi,
Mindre ca și ochii tăi.

Haida, hai, că vreau, vecine,
Să mă-ntrec în cîmp cu tine
Să ne facem, mîi ortace,
Trai îmbelșugat și pace.

Măi vecine tu mi-ai spus
C-ai să scoți la cucuruz
Trei mii chile la hectar,
Să nu-ncapă în hambar;
Dar eu nu mă las, să știi!
Pînă n-am să scot cîrci mii!

Omul meu de cum se scoală
Dă la vile uruială
Pune plugu-n car și pleacă
Altu-n sat să nu-l întreacă.

Cu prilejul celei de a 85-a aniversări a nașterii lui V. I. Lenin

ODINIOARĂ ȘI ACUM

Moscova. Piața Revoluției nr. 4. Adresa aceasta este cunoscută de milioane de oameni din Uniunea Sovietică și de mii de prieteni din străinătate ai poporului sovietic. Aici se află Muzeul central „Vladimir Ilici Lenin”.

În sălile muzeului e întotdeauna lume multă, iar în unele zile e chiar îngheșuală. Printre vizitatorii muzeului se pot vedea adesea polonezi, cehi, bulgari, români, albanezi, germani, chinezi...

Vizitatorii cercetează cu atenție piesele expuse la muzeu. În fața lor se desfășoară tot drumul pe care l-a străbătut în viață marele Lenin: casa din Simbirsk unde s-a născut Volodia Ulianov, liceul, Universitatea din Kazan, munca revoluționară la Petrograd și în străinătate; apoi Revoluția proletară, Smolnii, Kremlinul, cuvântările rostite de Lenin în fața poporului, sfârșitul timpuriu al lui Ilici, durerea nemărginită a poporului.

În prima sală a muzeului este expusă o mică lucrare a lui V. I. Lenin intitulată „Noi mișcări economice în viața țărănească”. Când citești astăzi cele scrise de Lenin, în această carte vezi parcă aveau satul de dinaintea de Revoluție, țărarii ducând lipsă de pământ și dobândind recolte slabe, împovorați de dări, neștiutor de carte, necăjit și oropsit.

Tinerii și tinerele din zilele noastre lucrând cu cele mai bune tractoare și combine, nici nu-și pot închipui că bunicii lor aveau la 700 de gospodării o singură secerătoare și că numai jumătate din gospodării aveau pluguri.

Colhoznicii bătrâni de prin părțile Melitopolului își mai aduc aminte cum în anul 1912, când s-au adus cele dinții secerători din Germania, chiaburii au început să lase fără lucru sute și mii de lucrători cu ziua, cărora nu le mai rămânea nimic altceva de făcut decât să-și părăsească casele și să se ducă aiurea, în căutare de lucru.

Au trecut de mult vremile de amărăciuni și nevoie, de exploatare și asuprire. Cu totul altfel arată azi satele sovietice. În condițiile orânduirii socialiste viața țăranilor s-a schimbat din temelii. Sunt interesante, de pildă, prefacerile care s-au produs în viața țăranilor din satul Voznesenskoe, raionul Melitopol, care s-au unit la vremea lor în colhozul „Kirov”.

După datele dării de seamă anuale ale acestui colhoz am aflat că pământul este lucrat cu mijloace tehnice moderne, pe temeiul agrotehnicii înaintate. Anul trecut fiecare om bun de muncă a produs aici în mijlociu, câte 5.980 kg. grâne, 962 kg. bumbac, 778 kg. fructe și legume și a cres-

cut câte 6 capete de vițe proprietațe obștească, pe lângă vitele și păsările aflate în proprietatea personală a colhoznicilor.

— S-a schimbat mult și conștiința oamenilor—ne-a spus președintele colhozului, Grigori Zubenko. — Să luăm, de pildă, atitudinea oamenilor față de mijloacele tehnice. Înainte de revoluție acestea aruncau țăranul sărac în mizerie; acum însă apariția fiecărei mașini noi este un prilej de bucurie. La noi lucrările de cultivare a grâului, care este cea mai de seamă cultură, sînt mecanizate acum în proporție de 99 la sută.

— În anul acesta — a adăugat colhoznicul Anton Iașenko — se vor lărgi livezile și grădinăriile, iar recoltele lor se vor dubla. Bumbacul irigat va da recolte de patru ori mai mari. Se vor iriga și culturile de grâu, care-și vor sporii recoltele de două-trei ori. Vise de altădată au ajuns să se împlinescă în zilele noastre. Fiecare lucru nou sporește veniturile întregului colhoz, iar asta face și mai îmbelșugată viața colhoznicilor.

„Străbat sălile Muzeului „V. I. Lenin” și mă gândesc: „Gîndurile, ideile și visele lui Lenin sînt întruchipate în viață. Ele aduc bucurie și fericire oamenilor muncii”

PAVLO MARKUSENKO

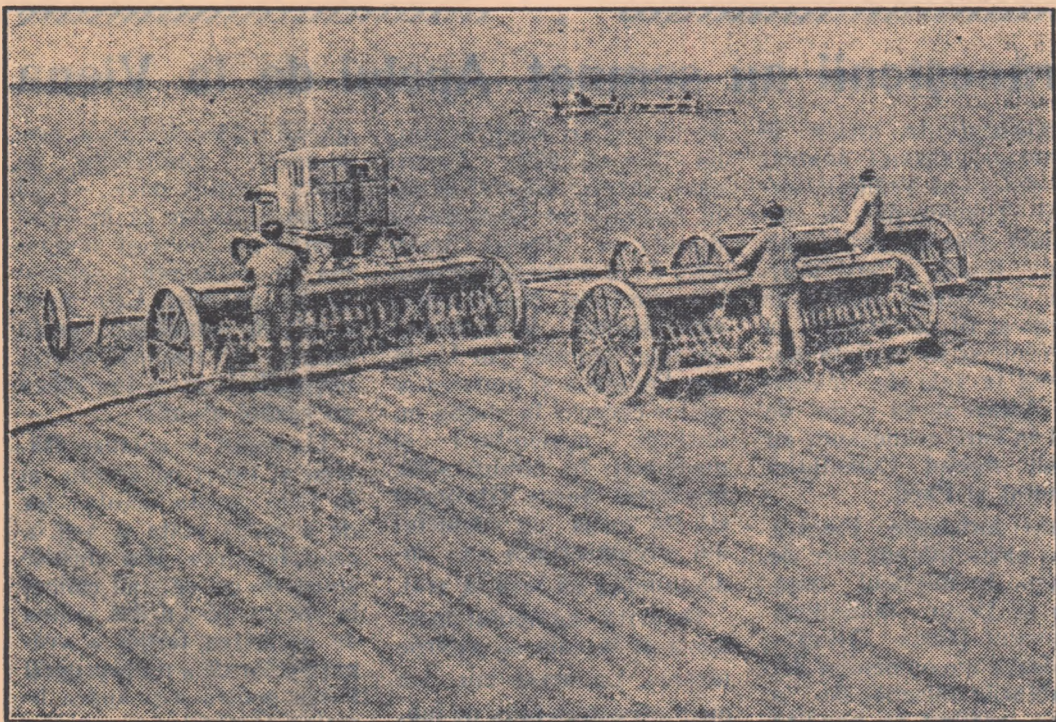
Noi mașini și utilaje

Industria sovietică continuă să sporească producția de diferite mașini pentru economia națională. În prezent, numai întreprinderile constructoare de mașini agricole produc peste 120 diferite mașini din care 20 sînt produse pentru prima dată. Aceste ma-

șini mecanizează cele mai grele procese din agricultură.

Cinci tipuri de mașini sînt destinate semănării, cultivării și recoltării porumbului; printre acestea sînt și mașini pentru semănarea porumbului în curburi așezate în pătrat.

Pînă la începutul însămînțărilor de primăvară, pe ogoarele colhozurilor și sovhozurilor vor lucra semănători de sfeclă cu o mare lățime de lucru, care vor face cu putință să se însămînțeze deodată 19 rînduri de sfeclă.

Însămînțarea grâului de primăvară în brigada a 5-a din colhozul „Budionii”, ținutul Krasnodar.

În prisaca de stupi a colhozului „Molotov” din ținutul Altai.

Colhoznicii semnează Apelul

Împreună cu întreg poporul sovietic, oamenii muncii din agricultura Țării Sovietice sprijină cu căldură Apelul Consiliului Mondial al Păcii și semnează cu însuflețire acest Apel.

Colhoznicii din artelul agricol „Drumul spre comunism” din raionul Orehovo-Znevo, regiunea Moscova, s-au adunat în ziua aceasta ca să-și pună și ei semnătura pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii. Cea dintîi cuvîntare de la această adunare este rostită de tovarășa Kaverina, directoarea școlii de șapte ani.

— Apelul Consiliului Mondial al Păcii, — spune tovarășa Kaverina — exprimă voința neclintită a popoarelor de a lupta pentru pace. Oamenii sovietici își vor pune toți ca unul semnătura pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii, și prin aceasta își vor aduce contribuția la cauza apărării păcii.

Îa apoi cuvîntul zootehniciana Dolotovskaia, care spune:

— Oamenii sovietici au mers întotdeauna în primele rînduri ale luptătorilor pentru pace. Punîndu-ne semnăturile pe Apelul Con-

siliului Mondial al Păcii, ne vom arăta odată mai mult hotărîrea de a apăra pînă la capăt cauza păcii. Sîntem încredințați că în fața unității de neclintit a popoarelor iubitoare de pace, forțele întunecate ale războiului vor da înapoi.

— Niște smintiți agită bombele atomice — spune tovarășul Fadeev, șeful unei brigăzi de cîmp — dar ei nu vor putea speria pe nimeni. În toate țările răsună puternic glasul masei populare: „Noi nu vom îngădui războiul!” Acesta este un puternic avertisment pentru toți aștătorii la război.

Agronomul Bezrukina, care urmează la cuvînt, spune:

— Colhoznicii din artelul nostru salută din toată inima Apelul Consiliului Mondial al Păcii. Ca răspuns la uneltirile aștătorilor la război, noi vom desfășura și mai larg întreținerea socialistă pentru obținerea unor recolte mari de cereale, legume și cartofi.

În încheierea adunării, colhoznicii din artelul agricol „Drumul spre comunism” semnează cu multă însuflețire Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

Acumulatorul cu gaz

Inventatorul sovietic A. G. Presniakov a construit un acumulator electric de tip nou, fără piese metalice, ci numai cu plăci de cărbune. Un astfel de acumulator e de cîteva ori mai ușor decît unul obișnuit și este foarte ieftin.

Noul acumulator poate funcționa și atunci cînd are ca electrolit nu acid, ci o simplă soluție de sare de bucătărie. Aceasta permite ca rezervorul să se facă chiar și din lemn.

Acumulatorul cu gaz a fost probat cu succes la o motocicletă, la aprinderea motorului. Totodată s-a construit un astfel de acumulator de dimensiuni foarte mici pentru o lanternă de buzunar. Acest acumulator-baterie se încarcă de la rețeaua electrică cu ajutorul unui redresor și poate funcționa timp de un an. Acumulatorul cu gaz va putea fi folosit nu numai în industrie și transporturi, ci și în agricultură.

Sfatul medicului

Astăzi aş vrea să vă vorbesc despre apa de băut. S-ar părea că despre acest lucru nu se pot spune prea multe şi totuşi se găsesc destule. Fiecare dintre noi ştim că fără apă nu putem trăi mult timp. Dacă fără mîncare omul trăieşte 30—40 zile, fără apă el nu poate să vieţuiască mai mult de 10—12 zile. Dar pe cit ne este apa de trebuinţă, să, pe atît ea poate să ne dăuneze în anumite cazuri. Apa e uneori cale de răspîndire a unor boli molipsitoare ca febra tifoidă, dizenteria şi altele. Microbii acestor boli ajung de cele mai multe ori în apă din vina noastră, de pildă, datorită prostului obicei pe care-l au unii dintre noi de a nu folosi closetele. Apele ce se ivesc de pe urma ploilor sau a topirii zăpezilor spală pămîntul şi duc murdăriile. Cînd fîntînile se găsesc greşit aşezate şi rău construite, apele ce se scurg şiroaie, se adună în jurul ghizdurilor şi pătrund în pinza de apă din pămînt, infectînd-o. Alteori,

apa se infectează, pentru că fîntînile sînt aşezate prea aproape de closet. Microbii febrei tifoide sînt împrăştiaţi şi de omul care a fost bolnav de această boală, căci ei se mai găsesc în intestinul fostului bolnav mult timp după vindecare. Imi aduc aminte de o întîmplare pe care am văzut-o cu ochii mei. Într-o comună, un om care suferise de febră tifoidă s-a dus cu cana la fîntînă să ia apă. Vrînd să scoată apa, cana i-a scăpat în găleată. El a vîrit atunci mina după ea. Pe mina lui erau însă microbi. Aceştia au rămas în apă, au infectat-o şi în scurt timp s-au îmbolnăvit şi alţi oameni care au băut apa din acea fîntînă. De aceea, fiecare dintre noi să avem grijă ca apa pe care o bem să fie curată, să o ferim de infecţii. Fîntîna trebuie acoperită pentru ca praful adus de vînt sau gunoaiele, să nu ajungă în apă. Ea trebuie să aibă găleată proprie. Prin folosirea unei singure găleţi se

apără fîntîna de infectare.

De asemeni, e bine să nu băgăm minile în găleată, şi să ne îngrijim ca găleata să nu se atingă de pămînt. Este foarte primejdios să spălăm vasele sau rufele murdare la fîntînă. Microbii febrei tifoide, care pot exista pe rufe sau pe vase, trec în apa fîntînei şi o infectează. Dat fiind rolul mare pe care îl joacă apa în răspîndirea febrei tifoide, a dizenteriei şi a altor boli, înţelegem de ce trebuie să păstrăm în bunăstare fîntînile, să le folosim igienic şi să le reparăm atunci cînd se strică.

E bine să ştim şi cum se face o fîntînă. Orice fîntînă trebuie construită din beton sau piatră, la cel puţin 40—50 metri depărtare de closet sau de grajd şi întotdeauna pe un loc mai ridicat, pentru ca murdăriile să nu ajungă la pinza de apă a fîntînei.

Respectînd toate aceste reguli, ne ferim de boli, care uneori ne primejduiesc viaţa.

Dr. DAMIAN ADELA

E bine să ştim că...

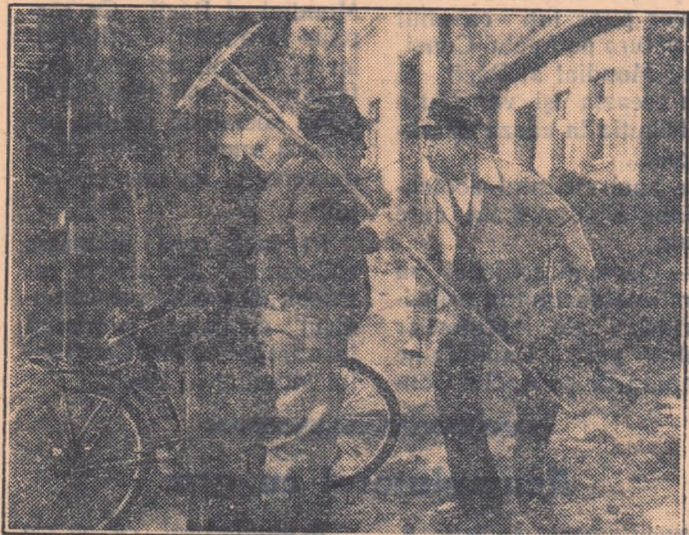
Printre animalele deosebit de folositoare omului, se numără şi broasca rîioasă. Ea stă ascunsă peşti şi apare numai după apusul soarelui. Toată noaptea umblă apoi după hrană. Masa ei e alcătuită din tot felul de insecte, melci, limaci, rime. Mîncînd o cantitate foarte mare din acestea, broasca rîioasă apără foarte bine plantele de atacul insectelor, mai ales în grădinile de zarzavat. Ea este un animal pe care omul trebuie să-l ocrotească, ba să-l şi atragă. Pentru aceasta, trebuie să-i rostim adăpost sub forma unei mici grămezi

de pietre, cărămizi sau lemne, prin locurile mai ferite din grădină.

★

Buburuza, un gîndac mic cu spatele bombat, de culoare roşie şi cu 7 puncte negre pe spinare, este una dintre insectele cele mai folositoare. Buburuza şi larva sa se hrănesc cu păduchi verzi de plante, pe care îi distrug în cantităţi foarte mari. O buburuză minică zilnic citeva sute de păduchi de plante. În acest fel ea ajută mult plantelor să se dezvolte, curăţîndu-le de aceşti păduchi care cu ciocul lor înţepă plantele şi sug sucul lor.

Filmul „Vrăjitoarele“

Filmul „Vrăjitoarele“, realizare a cinematografilor R. D. Germane, care va fi prezentat în curînd prin satele patriei noastre, este o satiră plină de vioiciune împotriva misticismului, a superstiţiilor.

Acţiunea filmului se petrece în zilele noastre. Cîţiva oameni necinstiţi, duşmani ascunşi ai celor ce muncesc, ajunşi în munci de răspundere într-un sat,

fi ţin pe unii ţărani muncitori într-o plasă de superstiţii, pentru a-şi putea duce mai departe, nestingheriţi, fărădelegile.

Ţînăra învăţătoare a satului, împreună cu un delegat al autorităţilor, ajutaţi de un viitor pionier, reuşesc, după multe greutăţi, să descopere toată banda de şarlatani şi să o demaşte în faţa satului.

Filmul la sate

În ultima vreme, filmul a pătruns pînă în cele mai îndepărtate colţuri ale ţării noastre. Caravanele cinematografice colindă neîncetat comune şi sate.

Cînd caravana cinematografică nr. 3 a ajuns în comunele Cîndeşti, REDIU, Blăgeşti şi altele, din raionul Buhuşi, regiunea Bacău, peste 1.000 ţărani muncitori au vizionat filmele prezentate.

Vestea sosirii caravanei cinematografice în satele raionului Codăeşti, regiunea Iaşi, s-a dus ca vîntul. Ţăranilor muncitori veniţi în număr mare, cum a fost în satul Gropeşti, unde au participat peste 850 spectatori, şi în satul Măcăreşti peste 700, filmele prezentate le-au arătat experienţa fruntaşilor în producţie, metode agricole înaintate, sprijinindu-i şi îndrumîndu-i în muncile agricole.

Vrăneştenii au semnat Apelul de la Viena

Imbrăcaţi în straie de sărbătoare, ţăranii muncitori din satul Vrăneşti, raionul Topoloveni, se îndreaptă spre căminul cultural. Băieţi şi fete, moşnegi şi vîrstnici alături de nepoţi şi fii se string, ca de obicei, şi în această duminică în sala de festivităţi. Astăzi se va vorbi de felul în care vrăneştenii au primit Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

Sala forfoteşte. Fiecare om e prins într-un cerc de discuţii. În mijlocul unui grup de ţărani muncitori, profesorul Dincu Alexandru dezvăluie oamenilor de la Berna, arătînd că bandiţii sînt legionari fugiţi din ţara noastră de minia po-

De la o săptămînă la alta

MOSCOVA. — La 7 aprilie, în marele palat al Cremlinului, a luat sfîrşit conferinţa lucrătorilor din agricultură din regiunile şi republicile autonome din zona centrală fără cernoziom. La lucrările conferinţei au luat parte numeroşi oameni de seamă. În cuvîntările lor, ei au arătat că în zona centrală fără cernoziom sînt mari posibilităţi de a se mări şi mai mult producţia de cereale şi animale. În cuvîntarea rostită la închiderea conferinţei, tovarăşul N. S. Hruşciiov, prim secretar al Comitetului Central al P.C.U.S., a chemat oamenii sovietici din agricultură să depună toate străduinţele pentru a ridica agricultura sovietică spre culmi tot mai înalte.

MOSCOVA. — Uniunea Sovietică a încheiat în 1942 cu Anglia şi în 1944 cu Franţa, tratate de alianţă şi asistenţă mutuală. Aceste tratate au legat cele trei puteri în timpul războiului pe care l-au purtat împotriva Germaniei hitleriste. Potrivit acestor tratate cele trei puteri se obligau să ia toate măsurile pentru a împiedica orice nouă încercare de agresiune din partea Germaniei. De asemenea tratatele obligau puterile respective să nu încheie nici un fel de alianţe sau să ia parte la vreo coalitîe îndreptate împotriva vreuneia din părţile contractante.

Prin ratificarea acordurilor de la Paris de către parlamentele celor două puteri apusene, Anglia şi Franţa au încălcat obligaţiile pe care şi le luaseră prin tratatele încheiate cu Uniunea Sovietică. Ţinînd seama de aceste acţiuni, Consiliul de Miniştri al U.R.S.S. a prezentat spre examinare Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. propunerea cu privire la anularea tratatelor anglo-sovietic şi franco-sovietic.

PARIS. — Săptămîna trecută s-au încheiat, la Paris, lucrările Adunării Naţionale a forţelor iubitoare de pace din Franţa. În cadrul şedinţei de închidere, Joliot Curie, preşedintele Consiliului Mondial al Păcii, a rostit o cuvîntare în care a condamnat guvernele ţărilor imperiaiste care caută să ameninţe popoarele cu un război atomic. Printre altele, Joliot Curie a spus: „Ceea ce trebuie să înfăptuim în numele păcii, este distrugerea neîntîrziată a stocurilor existente de arme atomice şi interzicerea controlată a producţiei lor“.

LONDRA. — În seara zilei de 5 aprilie, primul ministru al guvernului englez W. Churchill, şi-a dat demisia. În locul lui a fost numit A. Eden, fostul ministru de externe din guvernul condus de Churchill.

TOKIO. — Femeile japoneze condamnă cu tărie folosirea armelor de ucidere în masă. Pînă în prezent 20 milioane femei din Japonia au semnat pentru interzicerea acestor arme.

ROMA. — După cum anunţă Comitetul Naţional al mişcării partizanilor păcii din Italia, pînă acum în această ţară s-au adunat pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii de la Viena 6 milioane semnături. Campania pentru stringerea semnăturilor continuă.

SPORT

În mai multe oraşe din Italia, s-a desfăşurat un turneu internaţional de fotbal al juniorilor. La acest turneu a participat şi reprezentativa de juniori a ţării noastre, clăsîndu-se pe locul I în seria din care face parte. Echipa de juniori a ţării noastre a învins Franţa cu 1—0, Austria cu 1—0 şi a terminat la egalitate (1—1) cu echipa Belgiei. Această victorie culeasă de echipa de juniori a ţării noastre, dovedeşte avîntul pe care l-a luat sportul în patria noastră.

În capitala ţării noastre, s-a desfăşurat întîlnirea internaţională de şah dintre echipa ţării noastre şi cea a Franţei. Şahiştii francezi au fost învinşi de şahiştii romîni cu scorul de 13½—6½.

glasul lui Ion Rădescu, preşedintele comitetului de luptă pentru pace. — Vă încunoştiinţăm că în satul nostru s-a încheiat campania de stringere a semnăturilor pe Apel. Cele peste o mie de semnături arată voinţa de neclintit a vrăneştenilor de a împiedica un război atomic.

Un ropot de aplauze. Bătrîni şi tineri îşi arătau şi în felul acesta voinţa lor de a apăra viaţa şi a-şi ocroti fericirea. Din vorbele spuse de cei ce s-au ridicat la cuvînt mi-a-n dat seama de hotărîrea fermă a vrăneştenilor de a nu precupeţi nimic pentru a-şi apăra liniştea căminelor, pacea.

— Tovarăşi — se aude

Gh. Fleancu

Popoarele Asiei și-au spus cuvântul

Dragostea de viață, de pace, s-a transformat într-un șuvoi clocotitor, care curge zgomotos și macină din temelii planurile războinice ale imperialiștilor. Popoarele nu mai pot fi înșelate. Ele cer să se pună capăt pregătirilor războinice puse la cale de cîrmuitorii apusei, îndeosebi de cei din S.U.A.

Pentru prima dată în istoria lor, anul acesta, țările Asiei s-au întrunit într-o mare adunare. În ziua de 6 aprilie s-a deschis la Delhi, în India, conferința țărilor din Asia, pentru slăbirea încordării în relațiile internaționale. Dorința fierbinte de a feri omenirea de grozăviile unui al treilea război mondial și de a întări solidaritatea între popoarele Asiei, a adunat aproape 200 reprezentanți din 18 țări.

Delegații tuturor țărilor participante au arătat în cuvîntările lor că a venit vremea cînd colonialismul și amestecul străin în afacerile interne ale Asiei trebuie să fie înlăturat. Popoarele cer stingerea focurilor de război din Taiwan

și din Coreea de sud. Ele doresc ca imperialiștii americani să nu mai construiască pe pămîntul Asiei baze militare, blocuri de agresiune, capete de pod pentru trecerea la atac împotriva Uniunii Sovietice, a Republicii Populare Chineze. Anap Singh, delegatul Indiei, vorbind în numele popoului indian și în interesul păcii, a cerut cu toată hotărîrea ca Republica Populară Chineză să-și ocupe locul cuvenit în O.N.U., iar trupele americane să fie retrase din Taiwan și din toate celelalte insule chinezești.

Reprezentantul Chinei, Go Mo-Jo și delegația Uniunii Sovietice, sprijinind principiile conviețuirii pașnice între cele două lagăre, capitalist și socialist, a cerut ca toate popoarele Asiei să se pronunțe cu hotărîre împotriva armelor atomice, bacteriologice și chimice. Într-un viitor cît mai apropiat să se țină o conferință internațională, pentru a discuta problema unificării Coreei.

În Asia nu mai poate fi îngăduit jugul colonial și

nici încercările de a împărți pe cei un miliard și jumătate de locuitori în grupuri dușmănoase unul altuia. În dorința lor de a sluji păcii și prieteniei, popoarele Asiei vor întări și mai mult legăturile economice, comerciale și culturale cu Uniunea Sovietică și cu țările de democrație populară. Discuțiile purtate la această conferință arată că asiaticii nu vor lupta niciodată împotriva asiaticilor, așa cum urmăresc cîrmuitorii americani. Privirile lor pline de încredere sînt îndreptate spre lagărul păcii, în frunte cu Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză.

La 10 aprilie, a avut loc la Delhi, o mare adunare de încheiere a lucrărilor conferinței țărilor Asiei pentru slăbirea încordării în relațiile internaționale. La adunare au luat parte peste 20.000 locuitori ai capitalei indiene. Adunarea a dovedit limpede solidaritatea popoului indian cu popoarele Asiei și faptul că ele sînt gata să apere împreună cauza sfîntă a păcii în lumea întreagă.

NOTE POLITICE

In loc de pămînt — inchișoare

Nu numai bărbații, dar femeile și chiar copiii de la 5—6 ani sînt obligați să muncească pe pămînturile moșierilor. Aceasta este situația jalnică a țăranilor din Iran. Moșierii ocupă aproape 90 la sută din întreaga suprafață arabilă a țării, iar 83 la sută din numărul țăranilor n-au nici un petec de pămînt.

Luați cu forța să muncească ogoarele nesfîrșite ale exploatatorilor, țăranii iranieni s-au răscolat de

In fotografie: o mamă iraniană cu copilul în brațe, obligată să lucreze la irigarea pămînturilor moșierilor.

nenumerate ori. Astfel, în Zavié, un sat din Zerende, ei s-au răscolat împotriva moșierului colonel Mirgoliu. S-a supărat nespun colonelul cînd a văzut aceasta. Și fiind militar și-a adus aminte că poate face uz de armă. Și astfel trei țărani răscolaiți au fost împușcați.

Speriați de plumbul ucigător, țăranii au fugit spre cîmp. În acest timp ei s-au întîlnit cu doi frați ai colo-

nelului, care erau tolăniți la umbra unui copac. Punînd mîna pe ei, s-a încins o încăierare. În urma căreia cei doi moșieri au fost uciși. În urma celor petrecute, toți țăranii răscolaiți au fost condamnați la ani de temniță grea, de către tribunal.

Mij de țărani iranieni își văd sfîrșitul în inchișori, vîrți de moșieri și de guvernanți.

Jugul colonial în Africa de Nord

De curînd, în Tunisia, în localitatea Ferryville, aproape de Bizerta, sute de oameni hămesiți de foame, bărbați și femei, au tăbărit peste brutării. Au intervenit îndată polițiștii.

Aceasta este situația în care se găsesc băștinaii din coloniile franceze din Africa de Nord: Tunisia, Algeria și Maroc. Scribiți și vlăguiți de mizeria traiului lor, orășeni și țărani părăsesc cu miile regiunile de sud, nădăjduind că spre nord vor găsi hrană.

Oamenii muncii din aceste țări vestite prin bogăția sofului, a diamantelor și a aurului lor, sînt jefuiți fără milă de capitaliștii băștinași ca și de monopolurile străine. Condițiile de trai sînt aici crunte. Nu e de mirare că în locuințele lor de mizerie, care și-au cîștigat o tristă faimă, își are sîlășul boala. În Tunisia nu există decît un medic la 15.000 persoane și un singur pat de spital la 1.000 locuitori.

Copiii sînt lipsiți în aceste țări de bucuria cărții. În Maroc, bunăoară, alfabetismul ajunge la covârșitorul procent de 90 la sută din populație. ¶

Dar popoarele din colonii luptă pentru libertate. Prin demonstrații de protest, acțiuni de partizani și greve, ele duc o luptă neconținută pentru independență națională, împotriva cîmpitorilor.

Destăinuiri amare

„Dacă străbați orașele și satele Spaniei, oriunde te îndrepti, ești înconjurat de uniforme verzi ale polițiștilor, gărzilor civile și paltoanele lungi cafenii ale poliției înarmate” — scrie ziarul burghez „Die Welt” din Germania apuseană.

Dar cu toată această pază, cu toată amenințarea pedepsei cu moartea sau a lagărelor de concentrare, cine poate garanta că țăranii spanioli, sătui de 15 ani de regim fascist, nu vor ridica capul? Cînd prețul unui kilogram de pîine este plata unei zile de lucru, cînd 80 la sută din muncitorii agricoli sînt șomeri într-o țară agrară, cînd pămînturile sînt în stăpînire moșierilor, ce amenințări îi mai poate opri?

„Este un miracol că țăranul își mai poate duce existența” — scrie Peter Schmidt, autorul cărții „Impresii din Spania” și ca el spun mulți. Numai gîndul că lanțul de teroare și mizerie din Spania va lua sfîrșit, numai nădejdea că lupta ce o duc împotriva regimului sîngeros al lui Franco va fi încununată de succes, că se vor putea bucura de marea libertății împreună cu cei 500.000 de oameni aruncați și torturați în inchișori, pentru că urăsc regimul fascist întronat de Franco, dă încredere țăranilor spanioli.

Impotriva războiului atomic

Nu există forță pe lume care să infrîngă dorința de pace a sutelor de milioane de oameni. Minerii din Silezia sau studenții din Paris, docherii din Marsilia sau fermierii din America, oțelarii din Ural sau pescarii din Indonezia, pe toți îi unește același țel: PACEA. Din îndepărtata Argentina pînă în marea Chină populară, din însorita Indie, pînă în nordica Finlandă, se ridică glasul acelora care luptă împotriva războiului atomic, pregătit de cercurile cîrmuitoare americane și engleze. Zi de zi crește numărul semnăturilor pe Apelul de la Viena pentru interzicerea armelor de ucidere în masă. În fața avîntului și hotărîrii maselor largi populare de a împiedica războiul atomic, cercurile cîrmuitoare din statele capitaliste iau măsuri aspre împotriva acelora care manifestează pentru pace. Infruntînd asuprirea și teroarea oamenilor iubitori de pace din țările capitaliste se ridică cu tot mai multă dirzenie împotriva amenințării războiului atomic.

Fotografiile de mai jos înfățișează crimpele ale acestei lupte, pe care o duc forțele păcii din țările Europei apusene.

Imaginea aceasta este luată dintr-o localitate a Austriei. Asemenea vederi se pot întîlni în toate colțurile lumii. Sînt oameni dornici de pace care semnează sau string semnături pe Apelul de la Viena.

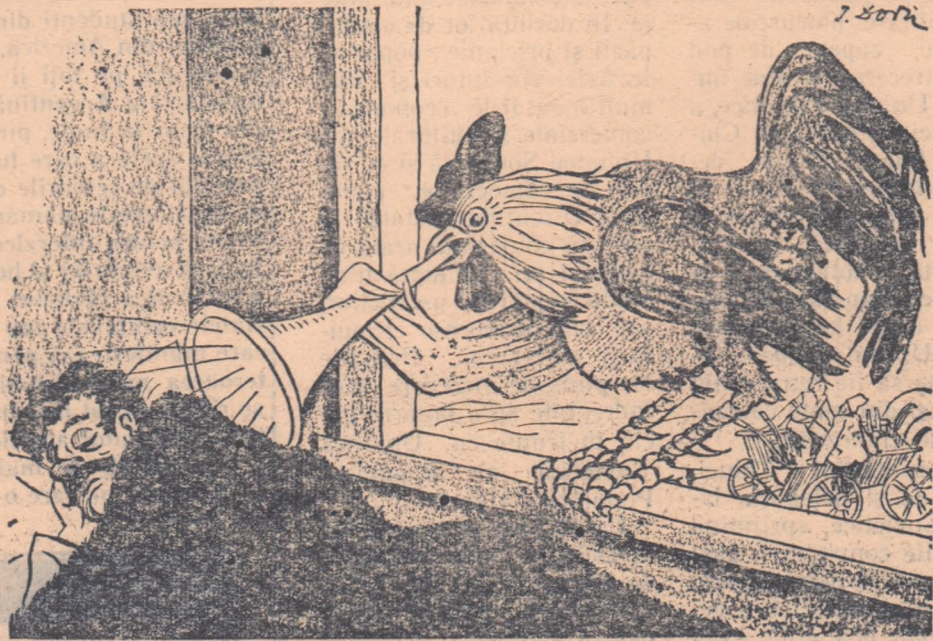
Pe panoul purtat de acești oameni e scris: „Bomba atomică în afara legii”. Este cuvîntul, nu numai al acestor manifestați din orașul elvețian Lausanne, ci al tuturor oamenilor cinstiți din lumea întreagă.

Fotografia ne arată un grup de tineri italieni. Ei manifestează împotriva reinarmării Germaniei apusene și împotriva folosirii armei atomice.

Hai bădie, scoal'și ară
Că te ride-un sat și-o țară!

Cucul

Un obicei greșit îi face pe unii să nu însămînțeze porumbul pînă nu aud cucul.

Cucul — și asta nu-i poveste! —
Cică într-o zi cu soare,
Mîndru că e cine este,
Spunea altor zburătoare:
— Eu, din toată tagma noastră,
Merit cinstea cea mai multă:
Sînt chiar oameni ce m-ascultă
Ca pe pasărea mătastră
Și nu-și seamănă pămîntul
Pînă nu-mi ascultă cîntul.
Cine are
Vreo-ndoială
Fac prînsocare
Pe-o momeală,
Cum că dacă
Nu mai cînt,
N-o să facă
Pe pămînt,
Din vîlcea
Și cîtu-i zarea —
Nimenea
Însămînțarea!
Zburătoarele, mirate,
Au răspuns: — Ei bine, hai,
Să vedem ce iese, frate.
Dacă nu cînți pînă-n mai!
Și, vrînd cucului să-i facă
Moștul, l-au lăsat să tacă,
Iar cînd le-a trecut răbdarea
Au pătuns cu ochii zarea:
Ce să vezi? Numai porumb
Pe tot lanul, din zăvoi
Pînă dincolo de dîmb!
— Asta-i! — spuse-un cîntezi —
Geaba ai.
Tăcut pe stivă:
Jos, pe plai,
E colectivă,
Deci să-ți între-n cap
Că omul,
Azi și-ascultă
Agronomul
Si-are-un cuc,
Cum altul nu-i:
Termometru-i
Cucul lui.

Cucul știm că-i hun de gură,
Vers de dor îți cîntă-n cale.
Însă în agricultură,
Zău, nu face trei parale!

VICTOR PIȚIGOI

Un nou joc „sportiv”

Ploconbal — Acesta e un joc nou, născocit de moașa Maria Pațachia, din comuna Izbiceni, raionul Corabia, care dealtfel e campioană la categoria cocoș. După cum îl arată și numele, jocul constă dintr-un plocon adus moașei. Dacă bolnavul n-are cocoș, poate aduce și altceva, căci moașa se mulțumește și cu categoria găină, categoria rață, etc. Dacă bolnavul nu vrea să trimită plocon, rămîne în categoria celor neconsultați.

TAIE FRUNZĂ LA CIINI. Acest proverb îl aplică tovarășa Galan Tereza în fiecare zi, plimbîndu-se prin Birlad, în loc să se îngrijească de activitatea căminului cultural din comuna Banca, în localul căruia s-a instalat D.C.A.

A FACUT-O DE OAIE. Așa spun țărani muncitori despre tovarășa Nica, învățătoare în comuna Daia, raionul Giurgiu, care i-a trecut tovarășului Marin Mareș la recesămînt două oi, în loc de doi iezi.

Omul harnic mult mi-e drag

Frunzuliță șei de șag
Omul harnic mult mi-e drag.
Îl cunosc după cîntat
Cînd pornește la arat.
De cu noaptea-n cîmp sosește
Plugu-n brazdă îl pornește
Boilor le chiuște.
Leneșul încă-i în pat
Ș-abia-ncepe la căscat.
Cînd cel harnic lucrător
Atunci ară mai cu spor.
Piră-n prînz ară-o postată
Cît un leneș ziua toată.
Cît ară-ntr-o săptămîină
Leneșul nici într-o lună.

Cules de Chira Vera din Tg.
Lăpuș. Auzită în comuna Rogoz.

STRIGĂTURI

Place-ți, neică, traiul bun
Cu slănină de grăsun;
Dar umblă vorbă prin sat
Că porumb n-ai semănat
Și te-o prinde bine'e
Cînd ți-i tăia... ciinele.

Dă-mă, mamă, după Ion,
El mi-i drag, că-i agronom.
— Rămii fată lingă noi,
Că se teme de poroi.

— Seamănă bădie bine
Că ride cioara de tine.
— Ba nu ride, că din trei,
Două boabe îi dă ei!

PLUGUL:

Scoal' odată... Constandine!
Că te știi vînjos în miini.

S-a făcut groapă sub tine
Sînd de patru săptămîni.